

Jegyesek, ifjú házások, gyermeket várók és gyermekekre vágyók búcsúja

Sarlós Boldogasszony ünnepén

Mátraverebély-Szentkút, 2009. július 4.

Az elmúlt hétvégén második alkalommal került megrendezésre a jegyesek, ifjú házások, gyermeket várók és gyermekekre vágyók búcsúja Mátraverebély-Szentkúton. Az ott élő ferences testvérek tavaly tartották meg az első ilyen búcsút Sarlós Boldogasszony ünnepéhez kötődően, remélve, hogy hagyományt tudnak teremteni. A tavalyihoz képest a létszám a többszörösére emelkedett, így az idei búcsút már szabadtéren kellett megtartani.

A szentmisét Bíró László püspök atya celebrálta az ottani néhány ferences atyával, egy zarándokcsoporttal érkezett vendégatyával és Székely János segédpüspök atyával. A szentbeszédet Bíró püspök úr mondta, melynek vázlata a cikk végén olvasható.

A szentmise végén minden jegyes- és házaspár, illetve család először közös, majd családonként külön-külön püspöki áldásban részesült. Megható pillanat volt, mikor középen, az oltár előtt egymás mellett, mögött felálltunk jegyesek, ifjú házások, családok, s a gyűrűinket újra egymás ujjára húzva megismételtük közösen házassági ígéretünket. A közös után következett a személyes áldás, mely számunkra eltért a megszokottól. A párok, családok középen végig sorfalat álltak (mint az áldozásnál), s úgy ment a két püspök végig a soron jobb, illetve bal oldalon egyesével. Szép volt látnunk és megélnünk, hogy milyen mosolygó tekintet és szeretet volt bennük az áldás osztása közben.

Igencsak megérintett minket Mátraverebély-Szentkút hangulata, Bíró atya elhivatottsága a családok iránt és az a szeretet, amellyel fáradhatatlanul fordult mindenkihez, s nemcsak az áldás adásakor. Jó volt látni azt is, milyen sokaknak volt fontos ez a nap, hogy dacolva a meleggel, az utazás fáradalmaival mégis elzarándokoltak erre a helyre gyermekeikkel (bármilyen kicsik is voltak) imádkozni a jegyesekért, családokért, gyermekáldásért, egyszóval egymásért. Ugyanakkor jó volt éreznünk, s hallanunk a szentbeszédből, hogy a mai világ nyomása ellenére igenis érték az élet, s mi ezzel nem vagyunk egyedül. Ahogy a gyermekáldás utáni vágygal sem vagyunk egyedül. Így a mise, s az azt követő litánia után a Szűzanya szobra előtt imádkoztunk családjainkért, ismerőseinkért s a közösségünkért.

Reméljük, jövőre ismét eljutunk erre a búcsúra, remélhetőleg már egy népesebb zarándokcsoporttal, és ugyanakkor bízunk benne, képesek leszünk átadni közösségeinkben ennek az ünnepnek a tüztét.

Bíró László püspök atya ünnepi szentbeszéde (vázlat)

Evangélium: Lukács 1,39-56

Sarlós Boldogasszony ünnepére gyűltünk össze. Ahogy a választott nép, úgy mi is zarándokúton vagyunk. A választott nép éveken át vándorolt a pusztában, eközben várták a Megváltót. Ez a várakozás azonban nem teljesült be egészen, csak akkor, amikor Mária elment Erzsébethez és Erzsébet szíve alatt felujjongott a gyermek. Sok szép üzenete van ennek az ünnepnek, amelyből néhányat emelnék ki.

Mária hite

„Boldog, aki hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki!”

Ahhoz, hogy édesanyává legyen, kellett Mária hite és az ember közreműködése. Ha Mária nem mond igent, akkor ma nem vagyunk itt. Szükség van az ember közreműködésére, hogy megfogadjon az élet, hiszen Isten nem tesz semmit erőszakkal. A mai emberből ez a hit hiányzik: az, hogy hittal igent mondjon az életre.

- ha idősebb vagyok és már nem mondhatom ki ezt az igent → akkor tudjam letenni bűnbánattal
- ha fiatal vagyok → mondjak igent az életre

Isten kezdeményező szeretete

Ebben az ünnepben nem csak Mária a főszereplő. A középpontban Isten, az Atya kezdeményező szeretete áll. Mindegyikünk kimondhatja Máriával:

„Nagy dolgokat művelt velem Ő, aki Hatalmas”

De ahhoz, hogy ezt ki tudjuk mondani, csendet kell teremteni. Így tudjuk csak felfedezni ezt az ígét saját életünkben. Fontos, hogy időről időre felismerjük és megköszönjük Istennek az életünkben megnyilvánuló műveit. Ha nem köszönjük meg, akkor leragadunk az ajándéknál, és nem tudjuk felfedezni a mögötte lévő ajándékozó szeretetet!

Isten, az ÚR

„De hogyan lehet az, hogy Uramnak anyja látogat el hozzám?” - kérdezi Erzsébet.

Erzsébet Máriát az Úr anyjának nevezi, tehát az alig megfogant életet nevezi már Úrnak. Sokszor kimondjuk: Ő az Úr. De valójában komolyan vesszük mi ezt? Valóban Ő a mi Urunk, hozzá igazítjuk lépteinket? Ki a fontos számunkra? Benedek pápa fogalmazta meg: az ideológiák újra és újra zsákutcába vitték az emberiséget. Az Úristen még soha nem vezette tévútra, zsákutcába az emberiséget.

Szentlélek

Ezt az ünnepet a Szentlélek hatja át. A házasság szentségében különös módon is jelen van a Szentlélek: az Atya és Fiú, Isten és ember, valamint ember és ember között. A jegyesség a Lélek-várás ideje. A jegyesek várják a Szentlelket, aki kettejük egységét hozza létre szentségi szinten.

Magzatok

A mai ünnepben egy fordított világ jelenik meg. Általában, az emberi életben a kicsi megy el a nagyhoz. Ebben az ünnepben ennek fordítottját tapasztalhatjuk meg: Jézus, az Úr, „a nagy” megy el Keresztelő Szent Jánoshoz, „a kicsihez”.

Mária igenjével valami szép, új kezdődik: a magzatok állnak középpontban.. Amikor a két édesanya találkozik, a két gyermek / magzat is találkozik. Amikor Erzsébet szíve alatt felujjong a gyermek, akkor tulajdonképpen Keresztelő János ugyanazt teszi, amit majd fog egész életében: rámutat Jézusra, ráirányítja a figyelmet.

Az Egyház több nagy ünnepe is igyekszik felhívni, ráirányítani a figyelmet az életre, az élet kezdetére:

- március 25. – Gyümölcsoltó Boldogasszony: Jézus életének megfogása
- december 8. – Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatása
- július 2. – Sárlos Boldogasszony ünnepe: a két magzat ünnepe

A mai világban, ahol az abortuszt igyekeznek legitimizálni, az Egyház szeretné tudatosítani bennünk, hogy az élet a fogantatás pillanatában kezdődik. Az abortuszhoz való jog azt is jelenti, hogy amíg egy másik embert, egy idegent megölni büntetendő cselekmény, addig a saját hozzátartozónkat elpusztítani nem bűn.

Mária köszöntése

„Mert íme, amikor fülembbe csendült köszöntésed szava, örvendezve felujjongott méhemben a

magzat”

Mária köszönése nyomán rögtön valami változás történt. Szent Bernát mondta, hogy ebben a köszöntésben a kommunikáló szeretet jelenik meg. Gondoljuk át, hogy mi hogyan köszönünk a párunknak. Szánunk-e időt arra, hogy megosszuk egymással a szeretetünket, a bensőnket, hogy így élővé válhasson a házasságunk?

Figyeljünk erre a Szűzanyára, aki úgy tudott köszönni, hogy körülötte megváltozott a világ!

Imádás, dicsőítés

„Magasztalja lelkem az Urat” – fontos lenne imádkozni, dicsőíteni.

Benedek pápa: a dicsőítés érdek nélküli imádságot jelent, amikor nem kérek semmit, csak dicsőítem az Istent, mert Őt dicséret illeti.

Eközben megszületik bennünk a remény és egy élő kapcsolat az Istennel.

II. János Pál pápa: Az imádkozó házaspárok lelki emberekké válnak. Ha nem imádkozunk, nem tudunk lelki emberekké válni, s akkor képtelenné válunk a házasságra is.

Fotó: Siklós Róbert